

er den, at Ministeriet paa den samlede Kirkes Vegne og ogsaa paa Statens Vegne haandhæver Statens og den samlede Kirkes Ret til at begrænse det Styre, som udøves over den enkelte Kirke af den lokale Myn- dighed. Denne Ret, som altsaa er det histo- risk begrundede i vor Lovgivning, gaar i en dobbelt Retning. Den ene er, at det skal paases, at Menigheden bruger Kirken paa rette Maade, har Benyttelsen af Kirkebyg- ningerne, saaledes at derved, som det ud- trykkes her i Lovforslagets § 7, Orden, Sømmelighed og Bekvemmelighed, Hygge og Værdighed iagttages, og dernæst at Guds- tjenestens Højtidelighed kan bevares og de kirkelige Handlinger kan foretages paa en saadan Maade, som de til enhver Tid givne Forskrifter kræver, og at de til Kirken hen- lagte Midler bruges paa denne Maade. Den anden er Statens og den samlede Kirkes Ret til lige overfor det lokale Selvstyre at hævde, at Kirkebygningerne har en histo- risk Interesse, er Monumenter, som er Be- standdele af vort kulturelle Liv, særlig af vort Kirkeliv, at de bør bevares, saaledes at de kan bevare Mindet i vor Kirkehistorie og vor nationale Historie, hvor de har en særegen historisk Karakter. Det er den anden Side, som ganske særligt har ligget alle kunsthistorisk- og arkæologisk- og i øv- rigt kirkelighedsindede Mænd paa Hjerte, naar de har fremhævet dette, som jeg finder ud- trykt i en Udtalelse af Direktøren for Na- tionalmuseets anden Afdeling, at der er faa Lande eller vel intet Land, der i større Grad end vi har vore gamle Landsbykirker fra Middelalderen i Behold, og det er vor Pligt at bevare disse Mindesmærker fra en af vort Folks største Tider uskadte til Eftertiden, saaledes, at ikke blot Le- gemet stadig kan leve ved, at de holdes i en haandværksmæssig god Stand, men ogsaa saaledes, at ikke Fortidens Aand kvæles, Bygningerne gøres karakterløse. Disse to Sider af den samlede Kirkes og Statens Ret er i alt væsentligt varetagne af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, ligesom de var varetagne tidligere i Loven af 19. Februar 1861 og saa langt tilbage, som vi overhovedet kan gaa med Hensyn til kirkelig Lovgivning under den evangelisk- lutherske Kirke. Denne Kontinuitet, dette historiske Forhold, som er bevaret, mis- kendes efter min Opfattelse af det Mindre- tal, som ønsker en ændret Ordning af Kirkesynsvæsenet. Derfor har jeg kunnet slutte mig til det Mindretal, der væsentligt bygger paa Lovforslagets Grund, og som vel har stillet en Del Ændringsforslag, af hvilke dog de fleste, som bemærket af den

ærede Ordfører, har kunnet tiltrædes af Ministeren, hvorfor de ogsaa maa antages ikke at forrykke Tankegangen i Lovfor- slaget, men at være i Overensstemmelse med det til Grund liggende Synspunkt. Det er for at motivere, at jeg paa to enkelte Punkter har maatte fravige min øvrige Til- slutning til det nævnte Mindretal, at jeg har taget Ordet.

Det ene Punkt angaar de middelalderlige Kirker, hvorved jeg tænker paa Kirkerne lige fra Valdemarstiden, hvoraf man har mange. Der har været klaget fra kunst- nerisk og arkæologisk interesserede Kredse over, at der er udvist megen Ringagt over- for disse Kirker i den Forstand, at man har bygget alt for stærkt om paa dem for at tjene Nutidens Tarv, og man har i alt for høj Grad forsømt at bevare det historiske. Jeg finder nu, at det Mindretal, som jeg i øvrigt slutter mig til, gaar det historiske Hensyn noget for nær. Det er dog i Virke- ligheden et meget beskedent Ønske, naar det fra kirkearkæologisk Side kræves, at ved de middelalderlige Kirker bør Overkalkning og Kalkfarve kunne fjernes, naar Muren har været fuget og det bestemt fra arkæolo- gisk Side kan paavises, at Overkalkningen er i Uoverensstemmelse med Kirkens Stil. Denne beskedne Fordring har Mindretallet ikke ment at kunne fyldestgøre. Det har stillet en Ændring til § 8, der sigter til at udslette den nævnte Bestemmelse om, at Kalken kan forlanges fjernet, naar det be- stemt kan paavises, at Murene oprindelig har været fugede. En anden lige saa lidt nænsom Stilling findes straks efter. Det hedder i Lovforslaget, at hvor Murflader i middelalderlige Kirkebygninger er over- trukne med Cement, maa det haves for Øje ved forefaldende Lejlighed at faa Cementen fjernet. Det fremhæves fra kirke-arkitek- tonisk Side, at Cement er et udmærket Bindemiddel i og for sig, men, som National- museets Direktør siger, Skifertag og Cement- fuger kan være udmærket solide, men de passer nu en Gang ikke rigtig til en Bygning fra Valdemarernes Dage, lige saa lidt som Egetræsaadning og uægte Forgyldning klæ- der en Chr. 4.s Prædikestol. Der er i den Henseende syndet meget hidtil, og det fore- kommer mig lidet nænsomt, naar der frem- sættes saa beskedne Ønsker som dette, at det ved foreliggende Lejlighed maa haves for Øje at faa Cementen fjernet, da ikke at gaa ind derpaa i den foreliggende Form.

Den anden Hovedændring, som jeg ikke kan gaa med til, er Ændringen om, at Bestyrelsen kan vælge et Medlem af Synet. Derimod har jeg juridiske Indvendinger.